

עין משפט
גור מצוה

כו:

כל הגט פרק שלישי גיטין

מסורת הש"ס

א [פ"ה] פ"ג מ"ה' גיטין
ה"ו ע"ג פ"ג א"ה"ר ט"ו ק"ג
פ"ה [כ]:
ז' ב' מ"ה' פ"ד מ"ה' מ"ה'
מ"ה' ו"ה מ"ה' מ"ה'
מ"ה' ע"ג ד' ע"ג ט"ה'
מ"ה' מ"ה' ע"ג פ"ה'
י"ד ב' מ"ה' פ"ד מ"ה' מ"ה'
ע"ג ה"ו מ"ה' מ"ה'
ע"ג מ"ה' ע"ג ט"ה'
מ"ה' מ"ה' ע"ג ט"ה'

מוסף רש"י

משום דהא אהורתי ויהי
אמי ושמא אמי תתני
ואם עליה אמי תתני
וסתם לא גע כלל וכן
ומתן לא ומתפרש עליה
בית מ"ה מ"ה' מ"ה'
ואומת גרשה ה"ה
ופתיה אהיה ש"ה ו"ה'
י' ו"ה' מ"ה' מ"ה'
משום פירתי. שמתן
הגט ואל"ן אם יתיר
העל פירתי נכסי מלג
שלא נתנם ואל"ן לא
היה זו זמן יהיה מוכר
וה"ן נשפחה ל"ן ה"ה
יה על החתונה. שאלר
יה קודם גיטין מכתי
(ג"ר י"א) דקטר ג"ה
שמן ע"ה בה גרשה שוב
אל"ן לו לעל פירתי ויביתו
ק"י ר"ב עליה
ד"ר"א טורבינא דח"מ.
מחבר שנתמתי. א"ר
מתמתי טובא. ר' אל"ן
ה"ו ר' אל"ן בן שש
ותלמידי על ר"ה ה"ה
כשנית מקום הזמן נמי ויתנו זמן
ג"ה גרושין איכא למימנע שיאמרו
ג"ה קודם לגנה כיון שרושין שכמו
ג"ה ארוסתי וסורין שלא ניסמ לו
מעולם וגם יפקדו הלקוחות פירות
שמתכ להם העל של כ"ן דלאמרו
ארוסה היתה וא"ן לו פירות ו"ל
לקוחות לא יקנו פירות אם לא
שיעו שגאולה היתה ויבאו עדים
על כך וגם על גנה דקדקו ויראו
שנתעבדה לפני הזמן הכתוב ג"ה
ויקבר הדבר שנתק א"ג י' לנדר
קול שנתקם אלל שא"ן זמן גיטין
ידוע כל כך וידוע דמה שכתוב ג"ה
ארוסתי לפי שנתק קודם גיטין
אלל אם נכתב זמן על קודם גיטין
יאמרו כל שעה דגיטת קודם לגנה
אלל קשה דלמה לן טעמא דגיטת
קודם לגנה כיון שיהא גאולה וכתוב
זו זמן של ארוסתי ויפול למ"ד משום
פירי כמו ג"ה שא"ן זו זמן כלל שא"ן
ש"ה הוכחה מתוך זמן הכתוב ג"ה
זו: **הכא** נמי מיהו כשיקרא.

קא פסיק ותני ב'ר'. הא דלא דייק לעיל בפרק ב' (דף ט"ז.) גבי נכתב ביום ומתם כלילה משום דהכא נמי לא דייק אלל משום דכ"ן דכ"ר אשמועינן דמוקדם פסול ממילא ידעי' דלר"ך שיניח מקום הזמן אפילו לא היה תני ליה דהכי נמי לא תנא לר"ך שיניח מקום הרי את מותרת לכל אדם: **לבשאכנסנה** אנרשנה אינו ג"ה. פירש בקונטרס משום דהו ג"ה יאן וקשה דל"ו ג"ה משמע דל"ו ג"ה כלל ובג"ה יאן אם נתגרשה מינשא לכמהלה דלאמרי לקמן בהורק (דף ע"ט.) ואומר ר"ת דג"ה יאן ליכא אלל יחוד בעלמא ויהא הכא דכנסה ג"ה ט"י דודאי איכא ביהא וז"ל דבינמות פ"ה (דף נ"ג.) גרסינן אהך מילתא לכשאכנסנה אנרשנה ה"ו זה ג"ה מפני שפירוש אנרשנה ולפי הקונטרס יתא דפי' שם דג"ה יאן מיהא ה"ו ור"ת מפרש דהתם איירי כשכתב זו זמן הגמיה דלפי' ג"ה יאן לא ה"ו והכא כשכתב זמן קודם גיטין: **הכא** נמי גיירה שמה יאמרו ג"ה קודם לבנה. ור"ת מה קפידא הוא שיכתוב הקופר זמן ואל ליכא למימנע שיכא לג"ה ג"ה זה אחר גיטין שא"ן עדים אלל ויתמו לו דמו שהוא מוקדם ואיכא למימנע גיטין משום פירי ואומר ר"ת דכ"ן שרושין העדים שכתב ג"ה ארוסתי ויתמו אחר הגשושין כי יסברו דעודה ארוסה וז"ל כשנית מקום הזמן נמי ויתנו זמן ג"ה גרושין איכא למימנע שיאמרו ג"ה קודם לגנה כיון שרושין שכמו ג"ה ארוסתי וסורין שלא ניסמ לו מעולם וגם יפקדו הלקוחות פירות שמתכ להם העל של כ"ן דלאמרו ארוסה היתה וא"ן לו פירות ו"ל לקוחות לא יקנו פירות אם לא שיעו שגאולה היתה ויבאו עדים על כך וגם על גנה דקדקו ויראו שנתעבדה לפני הזמן הכתוב ג"ה ויקבר הדבר שנתק א"ג י' לנדר קול שנתקם אלל שא"ן זמן גיטין ידוע כל כך וידוע דמה שכתוב ג"ה ארוסתי לפי שנתק קודם גיטין אלל אם נכתב זמן על קודם גיטין יאמרו כל שעה דגיטת קודם לגנה אלל קשה דלמה לן טעמא דגיטת קודם לגנה כיון שיהא גאולה וכתוב זו זמן של ארוסתי ויפול למ"ד משום פירי כמו ג"ה שא"ן זו זמן כלל שא"ן ש"ה הוכחה מתוך זמן הכתוב ג"ה זו: **הכא** נמי מיהו כשיקרא.

קשיא דר' אלעזר אדר' אלעזר תרי תנאי ואליבא דר"א ר' שבתי אמר חזקה משום קטטה ור"מ היא דאמר עדי חתימה כרתי ובר"ן הוא דאפי' תורף נמי לכתוב וזמנין דשמעיה ליה למופר דקא כתיב וסברה איהו קאמר ליה והוה לה קטטה בהדיה רב חסדא אמר אבימי משום קטנת עגונות אמרי לה ר"מ ואמרי לה ר"א אמרי לה ר"מ דאמר עדי חתימה כרתי ובר"ן הוא דאפי' תורף נמי לכתוב וזמנין דהוה ליה קטטה בהדיה ורתח עלה חזיק ליה ניהלה ומעגן ומותיב לה אמרי לה ר"א דאמר עדי מסירה כרתי ובר"ן הוא דאפי' מופס נמי לא לכתוב וזמנין דבעי למיזל למדינת הים ולא אשכח ספרא ושביק לה. ואייל ומעגן ומותיב לה: ומקום הזמן: קפסיק ותני לא שניא מן הנישואין ולא שניא מן הארוסין בשלמא מן הנישואין בין למ"ד משום בת אהורתי איכא בין למ"ד משום פירי איכא אלא מן הארוסין בשלמא למ"ד משום בת אהורתי איכא אלא למ"ד משום פירי ארוסה מו אית לה פירי אמר רב עמרם הא מילתא שמעית מיניה דעולא דאמר משום הקנת ולד ולא ידענא מאי ניהו כיון דשמעיתא להא דתניא ד'האומר כתבו ג"ה לארוסתי לכשאכנסנה אנרשנה אינו ג"ה ואמר עולא מה מעם גיירה שמה יאמרו גיטה קודם לבנה ה"ג גיירה אמר ר' אבא בר שילא אמר רב המנונא סבא אמר רב אדא בר אהבה אמר רב הלכה כר"א קרי רב עליה דר"א מובינא דכתיבי ואפי' בשאר שמרות נמי והאמר רב פפי משמיה דרבא האי א' אשרתא דדיני מוכתבה מקמי דליסרדי סורדי אחתימת ידיהו פסולה אלאמא מיהו כשיקרא ה"ג מיהו כשיקרא וליתא מדרב נחמן דאמר רב נחמן אומר היה ר"מ אפילו מצאו כ' באשפה חתמו ונתנו לה כשר ואפילו רבנן לא פליגי עליה דר"מ אלא בנימי נשים דבעינן כתיבה לשמה אבל בשאר שמרות לא דא"ר אסי א"ר יוחנן שמר בשולה בו ופרעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל שעבודו טעמא דנמחל שעבודו אבל משום שיקרא לא חיישינן: מתני'

קשיא דר' אלעזר כ"ר"א ומכשיר לכתוב טופסי גיטין וסיפא פליג ואמר מן מגיטי נשים: משום קטטה. מפני התקנה דקמי לכו להו אהימלא דטופסי קאי אלל אלר"ך שיניח מקום הרי את מותרת לכל אדם: **לבשאכנסנה** אנרשנה אינו ג"ה. פירש בקונטרס משום דהו ג"ה יאן וקשה דל"ו ג"ה משמע דל"ו ג"ה כלל ובג"ה יאן אם נתגרשה מינשא לכמהלה דלאמרי לקמן בהורק (דף ע"ט.) ואומר ר"ת דג"ה יאן ליכא אלל יחוד בעלמא ויהא הכא דכנסה ג"ה ט"י דודאי איכא ביהא וז"ל דבינמות פ"ה (דף נ"ג.) גרסינן אהך מילתא לכשאכנסנה אנרשנה ה"ו זה ג"ה מפני שפירוש אנרשנה ולפי הקונטרס יתא דפי' שם דג"ה יאן מיהא ה"ו ור"ת מפרש דהתם איירי כשכתב זו זמן הגמיה דלפי' ג"ה יאן לא ה"ו והכא כשכתב זמן קודם גיטין: **הכא** נמי גיירה שמה יאמרו ג"ה קודם לבנה. ור"ת מה קפידא הוא שיכתוב הקופר זמן ואל ליכא למימנע שיכא לג"ה ג"ה זה אחר גיטין שא"ן עדים אלל ויתמו לו דמו שהוא מוקדם ואיכא למימנע גיטין משום פירי ואומר ר"ת דכ"ן שרושין העדים שכתב ג"ה ארוסתי ויתמו אחר הגשושין כי יסברו דעודה ארוסה וז"ל כשנית מקום הזמן נמי ויתנו זמן ג"ה גרושין איכא למימנע שיאמרו ג"ה קודם לגנה כיון שרושין שכמו ג"ה ארוסתי וסורין שלא ניסמ לו מעולם וגם יפקדו הלקוחות פירות שמתכ להם העל של כ"ן דלאמרו ארוסה היתה וא"ן לו פירות ו"ל לקוחות לא יקנו פירות אם לא שיעו שגאולה היתה ויבאו עדים על כך וגם על גנה דקדקו ויראו שנתעבדה לפני הזמן הכתוב ג"ה ויקבר הדבר שנתק א"ג י' לנדר קול שנתקם אלל שא"ן זמן גיטין ידוע כל כך וידוע דמה שכתוב ג"ה ארוסתי לפי שנתק קודם גיטין אלל אם נכתב זמן על קודם גיטין יאמרו כל שעה דגיטת קודם לגנה אלל קשה דלמה לן טעמא דגיטת קודם לגנה כיון שיהא גאולה וכתוב זו זמן של ארוסתי ויפול למ"ד משום פירי כמו ג"ה שא"ן זו זמן כלל שא"ן ש"ה הוכחה מתוך זמן הכתוב ג"ה זו: **הכא** נמי מיהו כשיקרא.

קשיא דר' אלעזר כ"ר"א ומכשיר לכתוב טופסי גיטין וסיפא פליג ואמר מן מגיטי נשים: משום קטטה. מפני התקנה דקמי לכו להו אהימלא דטופסי קאי אלל אלר"ך שיניח מקום הרי את מותרת לכל אדם: **לבשאכנסנה** אנרשנה אינו ג"ה. פירש בקונטרס משום דהו ג"ה יאן וקשה דל"ו ג"ה משמע דל"ו ג"ה כלל ובג"ה יאן אם נתגרשה מינשא לכמהלה דלאמרי לקמן בהורק (דף ע"ט.) ואומר ר"ת דג"ה יאן ליכא אלל יחוד בעלמא ויהא הכא דכנסה ג"ה ט"י דודאי איכא ביהא וז"ל דבינמות פ"ה (דף נ"ג.) גרסינן אהך מילתא לכשאכנסנה אנרשנה ה"ו זה ג"ה מפני שפירוש אנרשנה ולפי הקונטרס יתא דפי' שם דג"ה יאן מיהא ה"ו ור"ת מפרש דהתם איירי כשכתב זו זמן הגמיה דלפי' ג"ה יאן לא ה"ו והכא כשכתב זמן קודם גיטין: **הכא** נמי גיירה שמה יאמרו ג"ה קודם לבנה. ור"ת מה קפידא הוא שיכתוב הקופר זמן ואל ליכא למימנע שיכא לג"ה ג"ה זה אחר גיטין שא"ן עדים אלל ויתמו לו דמו שהוא מוקדם ואיכא למימנע גיטין משום פירי ואומר ר"ת דכ"ן שרושין העדים שכתב ג"ה ארוסתי ויתמו אחר הגשושין כי יסברו דעודה ארוסה וז"ל כשנית מקום הזמן נמי ויתנו זמן ג"ה גרושין איכא למימנע שיאמרו ג"ה קודם לגנה כיון שרושין שכמו ג"ה ארוסתי וסורין שלא ניסמ לו מעולם וגם יפקדו הלקוחות פירות שמתכ להם העל של כ"ן דלאמרו ארוסה היתה וא"ן לו פירות ו"ל לקוחות לא יקנו פירות אם לא שיעו שגאולה היתה ויבאו עדים על כך וגם על גנה דקדקו ויראו שנתעבדה לפני הזמן הכתוב ג"ה ויקבר הדבר שנתק א"ג י' לנדר קול שנתקם אלל שא"ן זמן גיטין ידוע כל כך וידוע דמה שכתוב ג"ה ארוסתי לפי שנתק קודם גיטין אלל אם נכתב זמן על קודם גיטין יאמרו כל שעה דגיטת קודם לגנה אלל קשה דלמה לן טעמא דגיטת קודם לגנה כיון שיהא גאולה וכתוב זו זמן של ארוסתי ויפול למ"ד משום פירי כמו ג"ה שא"ן זו זמן כלל שא"ן ש"ה הוכחה מתוך זמן הכתוב ג"ה זו: **הכא** נמי מיהו כשיקרא.

קשיא דר' אלעזר כ"ר"א ומכשיר לכתוב טופסי גיטין וסיפא פליג ואמר מן מגיטי נשים: משום קטטה. מפני התקנה דקמי לכו להו אהימלא דטופסי קאי אלל אלר"ך שיניח מקום הרי את מותרת לכל אדם: **לבשאכנסנה** אנרשנה אינו ג"ה. פירש בקונטרס משום דהו ג"ה יאן וקשה דל"ו ג"ה משמע דל"ו ג"ה כלל ובג"ה יאן אם נתגרשה מינשא לכמהלה דלאמרי לקמן בהורק (דף ע"ט.) ואומר ר"ת דג"ה יאן ליכא אלל יחוד בעלמא ויהא הכא דכנסה ג"ה ט"י דודאי איכא ביהא וז"ל דבינמות פ"ה (דף נ"ג.) גרסינן אהך מילתא לכשאכנסנה אנרשנה ה"ו זה ג"ה מפני שפירוש אנרשנה ולפי הקונטרס יתא דפי' שם דג"ה יאן מיהא ה"ו ור"ת מפרש דהתם איירי כשכתב זו זמן הגמיה דלפי' ג"ה יאן לא ה"ו והכא כשכתב זמן קודם גיטין: **הכא** נמי גיירה שמה יאמרו ג"ה קודם לבנה. ור"ת מה קפידא הוא שיכתוב הקופר זמן ואל ליכא למימנע שיכא לג"ה ג"ה זה אחר גיטין שא"ן עדים אלל ויתמו לו דמו שהוא מוקדם ואיכא למימנע גיטין משום פירי ואומר ר"ת דכ"ן שרושין העדים שכתב ג"ה ארוסתי ויתמו אחר הגשושין כי יסברו דעודה ארוסה וז"ל כשנית מקום הזמן נמי ויתנו זמן ג"ה גרושין איכא למימנע שיאמרו ג"ה קודם לגנה כיון שרושין שכמו ג"ה ארוסתי וסורין שלא ניסמ לו מעולם וגם יפקדו הלקוחות פירות שמתכ להם העל של כ"ן דלאמרו ארוסה היתה וא"ן לו פירות ו"ל לקוחות לא יקנו פירות אם לא שיעו שגאולה היתה ויבאו עדים על כך וגם על גנה דקדקו ויראו שנתעבדה לפני הזמן הכתוב ג"ה ויקבר הדבר שנתק א"ג י' לנדר קול שנתקם אלל שא"ן זמן גיטין ידוע כל כך וידוע דמה שכתוב ג"ה ארוסתי לפי שנתק קודם גיטין אלל אם נכתב זמן על קודם גיטין יאמרו כל שעה דגיטת קודם לגנה אלל קשה דלמה לן טעמא דגיטת קודם לגנה כיון שיהא גאולה וכתוב זו זמן של ארוסתי ויפול למ"ד משום פירי כמו ג"ה שא"ן זו זמן כלל שא"ן ש"ה הוכחה מתוך זמן הכתוב ג"ה זו: **הכא** נמי מיהו כשיקרא.

גליון הש"ס

ג"ה ואל"ן ובע"ז. פי לקמן
לג ע"ה מ"ה' ופ"ה:
ש"ה א"ר אבא בר שילא.
בסדר הדורות כשכתב
הש"ס כתב דל"ן רב:
ה"ה ד"ה לכשאכנסנה
וכ"ה ור"ת פ"ה ור"ת.
פי' כ"ב דף ק"ה ע"ג
מ"ה' מ"ה' קדוש דף ע"ג
פ"ה מ"ה' ר"ב ק"ה:

תוספות ר"ד

קשיא דר' אלעזר אדר' אלעזר תרי תנאי ואליבא דר"א ר' שבתי אמר חזקה משום קטטה ור"מ היא דאמר עדי חתימה כרתי ובר"ן הוא דאפי' תורף נמי לכתוב וזמנין דשמעיה ליה למופר דקא כתיב וסברה איהו קאמר ליה והוה לה קטטה בהדיה רב חסדא אמר אבימי משום קטנת עגונות אמרי לה ר"מ ואמרי לה ר"א אמרי לה ר"מ דאמר עדי חתימה כרתי ובר"ן הוא דאפי' תורף נמי לכתוב וזמנין דהוה ליה קטטה בהדיה ורתח עלה חזיק ליה ניהלה ומעגן ומותיב לה אמרי לה ר"א דאמר עדי מסירה כרתי ובר"ן הוא דאפי' מופס נמי לא לכתוב וזמנין דבעי למיזל למדינת הים ולא אשכח ספרא ושביק לה: ואייל ומעגן ומותיב לה: ומקום הזמן: קפסיק ותני לא שניא מן הנישואין ולא שניא מן הארוסין בשלמא מן הנישואין בין למ"ד משום בת אהורתי איכא בין למ"ד משום פירי איכא אלא מן הארוסין בשלמא למ"ד משום בת אהורתי איכא אלא למ"ד משום פירי ארוסה מו אית לה פירי אמר רב עמרם הא מילתא שמעית מיניה דעולא דאמר משום הקנת ולד ולא ידענא מאי ניהו כיון דשמעיתא להא דתניא ד'האומר כתבו ג"ה לארוסתי לכשאכנסנה אנרשנה אינו ג"ה ואמר עולא מה מעם גיירה שמה יאמרו גיטה קודם לבנה ה"ג גיירה אמר ר' אבא בר שילא אמר רב המנונא סבא אמר רב אדא בר אהבה אמר רב הלכה כר"א קרי רב עליה דר"א מובינא דכתיבי ואפי' בשאר שמרות נמי והאמר רב פפי משמיה דרבא האי א' אשרתא דדיני מוכתבה מקמי דליסרדי סורדי אחתימת ידיהו פסולה אלאמא מיהו כשיקרא ה"ג מיהו כשיקרא וליתא מדרב נחמן דאמר רב נחמן אומר היה ר"מ אפילו מצאו כ' באשפה חתמו ונתנו לה כשר ואפילו רבנן לא פליגי עליה דר"מ אלא בנימי נשים דבעינן כתיבה לשמה אבל בשאר שמרות לא דא"ר אסי א"ר יוחנן שמר בשולה בו ופרעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל שעבודו טעמא דנמחל שעבודו אבל משום שיקרא לא חיישינן: מתני'

מלוא ראשונה לאחר פירעון דליכא למימנע למוקדם והכי מפרשינן לה כשנים אוחזין (ב"מ ט"ז.) שכתב נמחל שעבודו. כשפרעו ובטל השטר וא"ן הקרקעות משועבדות שוב למלוא השניה שלל עליה נתתם שטר זו והיא לא מלוא על פה: אבל לשיקרא. אם היה נתתם על מלוא זו אע"פ שנתק קודם הולאה כשר אם זו כיום נכתב: מתני'

מלוא ראשונה לאחר פירעון דליכא למימנע למוקדם והכי מפרשינן לה כשנים אוחזין (ב"מ ט"ז.) שכתב נמחל שעבודו. כשפרעו ובטל השטר וא"ן הקרקעות משועבדות שוב למלוא השניה שלל עליה נתתם שטר זו והיא לא מלוא על פה: אבל לשיקרא. אם היה נתתם על מלוא זו אע"פ שנתק קודם הולאה כשר אם זו כיום נכתב: מתני'

מלוא ראשונה לאחר פירעון דליכא למימנע למוקדם והכי מפרשינן לה כשנים אוחזין (ב"מ ט"ז.) שכתב נמחל שעבודו. כשפרעו ובטל השטר וא"ן הקרקעות משועבדות שוב למלוא השניה שלל עליה נתתם שטר זו והיא לא מלוא על פה: אבל לשיקרא. אם היה נתתם על מלוא זו אע"פ שנתק קודם הולאה כשר אם זו כיום נכתב: מתני'

מלוא ראשונה לאחר פירעון דליכא למימנע למוקדם והכי מפרשינן לה כשנים אוחזין (ב"מ ט"ז.) שכתב נמחל שעבודו. כשפרעו ובטל השטר וא"ן הקרקעות משועבדות שוב למלוא השניה שלל עליה נתתם שטר זו והיא לא מלוא על פה: אבל לשיקרא. אם היה נתתם על מלוא זו אע"פ שנתק קודם הולאה כשר אם זו כיום נכתב: מתני'